

[Justitsministeren.]

fra økonomiministeriet, og de var absolut enige om – også efter at man havde undersøgt, om et pengeinstitut kunne overtage administrationen af midlerne – at det eneste rigtige, saglige forslag, det var at møde op i folketinget og sige: overformynderiet fortsætter. Jeg har været med til debatten adskillige gange her i tinget; jeg vidste, at det var et håbløst forslag at komme med.

Jeg gør opmærksom på, at der er nogle opgaver, som man ikke kan slippe for at påtage sig. Så kan man gøre det i overformynderiets regie, eller man kan gøre det i justitsministeriets regie, men der er visse ansvarsopgaver i forbindelse med bestyrelsen af umyndiges midler, der gør, at man ikke bare kan flytte pengene over i et pengeinstitut. Så vil der i hvert fald blive tale om, at der skal være personer til at arbejde med opgaverne både dér og i det tilsyn, som hr. Hagen Hagensen så helt korrekt talte om der også skal være på dette område. Derfor vil det sagligt være rigtigt at foretage den yderligere besparelse, som der er tale om i bemærkningerne til dette lovforslag, og så i øvrigt få overvejet inden for en periode, hvad der kan blive behov for.

Jeg gør opmærksom på, i forbindelse med fru Mette Madsens indlæg, at vi ikke har klarret situationen omkring statsamterne endnu. Det var det, diskussionen gik på for to år siden, da forslaget var til behandling her, at vi var nødt til at vente, til den situation var afklaret. Det er ikke sket endnu. Der drøftes i ægteskabsudvalget mange forskellige muligheder for at administrere i forbindelse med separation og skilsmisse. Der er en lang række ting, som det ville være fornuftigt at få afklaret i forbindelse med det familieretsdirektorat, der kunne blive tale om.

Jeg vil meget gerne være med til i udvalgsarbejdet hurtigt at få den ene tanke drøftet igennem, som er fremsat her i dag af flere af ordførerne, at der må gives yderligere tid til at diskutere disse ting. Det ville efter min opfattelse have været noget næsvist, hvis jeg efter debatten for to år siden blot var mødt op med forslag om en yderligere forlængelse på to år, men hvis det er en almindelig indstilling, at det er det sagligt rigtige – det er der en hel del der kunne tale for – så er jeg naturligvis indstillet på at få dette drøftet hurtigt i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Jeg skal her udsætte mødet. Pausen bliver lidt længere, end man normalt kan regne med ved tirsdagsmøder. Mødet genoptages i dag kl. 19, hvor vi begynder med punkt 18 på dagsordenen: Forhandling om handelsministerens redegørelse af 29. april 1977 om energipolitik.

Mødet udsat kl. 17.03.

Mødet genoptaget kl. 19.

Formanden:

Jeg skal lade punkterne 14–17 udgå af dagsordenen.

Den næste sag på dagsordenen var:

Forhandling om handelsministerens redegørelse af 29. april 1977 om energipolitik.

(Redegørelse nr. V).

Formanden:

Under denne sag kan også de følgende sager på dagsordenen, punkterne 19–23, omtales hvilket ikke hindrer, at de bliver gjort til genstand for selvstændig behandling – og evt. forhandling – efter denne debat om redegørelsen. Der er en taletid på indtil 15 min. for ordførerne.

Erik Holst (S):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til handelsministeren for den både fyldige og afbalancerede redegørelse, der her foreligger for folketinget. Jeg er enig med Politikens ledeskribent, der i dag siger, at redegørelsen er præget af fornuft. Jeg hørte handelsministeren i radioen i aften og forstod, at radioen ved at læse redegørelsen havde fundet, at perspektiverne i den var dystre. Dystre er måske me-